

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-125/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Mihele Grahovac kao predsjednice vijeća te Željke Skomeršić i Koraljke Bumči kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Bobanović, u kaznenom predmetu protiv optužene Mihaele Hamonajec, zbog kaznenog djela iz članka 149. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 i 114/22 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi privatnog tužitelja Stanislava Matekova podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Bjelovaru broj K-236/2023 od 31. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2026. u prisutnosti opunomoćenice privatnog tužitelja odvjetnice Dee Frua,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba privatnog tužitelja Stanislava Matekova kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Bjelovaru, na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24 i 72/25 – dalje u tekstu: ZKP) optužena Mihaela Hamonajec oslobođena je optužbe da bi počinila kazneno djelo klevete iz članka 149. stavak 1. i 2. KZ/11.

1.1. Na temelju članka 149. stavak 3. ZKP privatni tužitelj Stanislav Matekov je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 6. ZKP u paušalnom iznosu 200,00 eura uplatom u državni proračun u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude te trošak stručne osobe u iznosu 80,00 eura, a na temelju članka 145. stavak 2. točka 7. ZKP nagradu i nužne izdatke branitelja optužene Mihaele Hamonajec, Odvjetničkom društvu Župan, Babić i Antunović d.o.o. o čijoj će

visini sud odlučiti posebnim rješenjem.

2. Protiv te presude žalbu je podnio privatni tužitelj Stanislav Matekov po opunomoćenici Ružici Piličić Šinko, odvjetnici u Bjelovaru, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da drugostupanjski sud "uvaži žalbu privatnog tužitelja i preinači pobijanu presudu, a podredno da ju ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak".

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Povodom zahtjeva privatnog tužitelja, na temelju članka 475. stavak 1. ZKP stranke su izviještene o sjednici vijeća. Na sjednicu je pristupila opunomoćenica odvjetnica Dea Frua, dok nisu pristupili uredno obaviješteni privatni tužitelj Stanislav Matekov, optužena Mihaela Hamonajec i braniteljica odvjetnica Darka Kovačević.

5. Žalba privatnog tužitelja nije osnovana.

6. Naime, polazeći od članka 476. stavak 1. ZKP drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija, tako da je ovlaštenje drugostupanjskog suda zakonom ograničeno na ispitivanje ispravnosti prvostupanjske presude u dijelu u kojem je žalitelj svojom žalbom osporava, pa je tako osim ograničenja opsega u okviru pojedine žalbene osnove obuhvaćene žalbom, limitiran i smjerom osporavanja pobijane presude.

7. Obrazloženje i argumentacija žalbe ne prati žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, niti nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, žalitelj nezadovoljan oslobađajućom presudom polemizira sa zaključkom prvostupanjskog suda, smatrajući da kod kaznenog djela klevete vrijedi posve drugačiji teret dokazivanja, iz kojega bi naprotiv proizlazilo da je optuženica počinila kazneno djelo, pa time sadržajno pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

7.1. U tom smislu ističe kako je kazneno djelo klevete iz članka 149. stavak 2. KZ/11 gotovo jedino kazneno djelo kod kojega se neistinitost klevetničke tvrdnje presumira, odnosno kod kojega se primjenjuje dokazno načelo *quis praesumitur bonus*, odnosno svatko se ima smatrati dobrim. Dakle, ako se za nekoga tvrdi nešto negativno to treba i dokazati, jer dok nije dokazana istinitost te tvrdnje, ona se ima smatrati neistinom. Kod kaznenog djela klevete umjesto načela *in dubio pro reo* važi obrnuto načelo *in dubio contra rerum* i uzima se da je tvrdnja neistinita. Dakle, teret dokaza je na optuženiku da dokaže kako su njegove tvrdnje istinite. Na subjektivnoj strani traži se svijest da se za trećega iznosi nešto neistinito, što može štetiti njegovoj časti i ugledu.

7.2. Međutim, optuženica po stavu žalitelja ne raspolaže apsolutno nikakvim dokazima da je njezina tvrdnja istinita. Nema materijalnu dokumentaciju iz koje bi proizlazilo ozljeđivanje, nema fotografije na kojima bi bile vidljive ozlijede, a jedini očevidac

događaja, svjedok Petar Matekov izravno demantira istinitost tih navoda budući da decidirano govori kako se privatni tužitelj nije niti približio oštećenici, dok je o namjeri optuženice da ga prikaže nasilnikom, iskazivao privatni tužitelj, tako da je po stavu optužbe kazneno djelo nedvojbeno dokazano, dok optuženica nije dokazala niti jedan element temeljem kojeg bi imala pravo na ekskulpaciju.

8. Međutim, stav je drugostupanjskog suda da žalitelj svojim žalbenim prigovorima nije s uspjehom osporio pravilnost zaključka prvostupanjskog suda kako nije dokazano da bi optuženica počinila kazneno djelo klevete na način kako joj je to privatnom tužbom stavljeno na teret.

9. Kao prvo, žalitelj polazi od pogrešne teze da je teret dokazivanja na optuženici, rukovodeći se očito odredbama koje nisu na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela, neprihvatljivim razmatranjem sadržaja odredbe članka 200. stavak 3. KZ/97. Naime, tada je postojao izuzetak tako da je teret dokazivanja istinitosti tvrdnje ili postojanja opravdanog razloga zbog kojeg je povjerovao u istinitost sadržaja, bio na optuženiku. Prema takvom uređenju, svačije poštenje se presumiralo pa privatni tužitelj nije bio dužan dokazivati neistinitost tvrdnje već se neistinitost pretpostavljala.

9.1. Izmijenjeni zakon, koji je na snazi u vrijeme počinjenja i uostalom naveden u privatnoj tužbi, sadrži novi koncept regulative kaznenih djela protiv časti i ugleda te je među ostalim kod kaznenog djela klevete iz članka 149. KZ/11 napuštena ranija odredba članka 200. stavak 3. KZ/97 na kojoj žalitelj ustvari temelji cjelokupnu argumentaciju žalbe.

9.2. Iz navedenog jasno slijedi da je sada teret dokazivanja i kod kaznenog djela klevete iz članka 149. KZ/11 primjenom općeg načela na privatnom tužitelju koji je dužan dokazati počinjenje kaznenog djela u ostvarenju svih njegovih bitnih obilježja i uvjeriti sud da je optuženica nedvojbeno počinila kazneno djelo za koje je optužena.

9.3. Kleveta se može počiniti isključivo s izravnom namjerom jer zakonski tekst traži da počinitelj iznese ili prone neistinitu činjeničnu tvrdnju znajući da je neistinita, što znači da u trenutku iznošenja ili pronošenja mora biti svjestan da je ta činjenična tvrdnja lažna. Budući da je predmet klevete samo neistinita činjenična tvrdnja, kojom se napada čast i ugled drugoga, ona mora biti objektivno provjerljiva, tako da privatni tužitelj mora dokazati i neistinitost činjenične tvrdnje. U konačnici, mora se raditi o tvrdnji objektivno podobnoj štetiti nečijoj časti i ugledu.

10. Žalitelj niti u žalbi ne iznosi argumentaciju na temelju kojih točno dokaza na kojima se temelji pobijana presuda je privatni tužitelj u ovom postupku dokazao da je optuženica iznijela neistinitu činjeničnu tvrdnju, znajući da je neistinita, ustrajući na izvrnutoj i neprimjenjivoj tezi da optuženica nije dokazala istinitost svojih tvrdnji. Jedini dokaz koji izdvaja je iskaz svjedoka Petra Matekova, ali niti on ne podržava iskaz privatnog tužitelja. Naime, dok svjedok Petar Matekov "decidirano govori" kako se privatni tužitelj optuženici nije niti približio, niti u jednom trenutku, privatni tužitelj s druge strane napominje da se radilo o uskom hodniku te da ju je očito dotakao, dok

optuženica naprotiv ustraje u navodima da je bila žrtva prekršaja za koji je podnijela prijavu, a prekršajni postupak je još uvijek u tijeku.

11. Budući da žalba privatnog tužitelja nije osnovana, a ispitivanjem pobijane presude nisu utvrđene povrede zakona iz članka 476. stavak 1. ZKP na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 482. ZKP odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 8. rujna 2026.

Predsjednica vijeća:
Gordana Mihela Grahovac

Broj zapisa: **9-3088d-00bfe**

Kontrolni broj: **06f02-bf5af-21faf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.